

2. slávnosť svätodušná – 10.6.2019

Hriech, spravodlivosť, súd

Duchu svätý, dokáž pri nás aj teraz svoju moc a daj, aby sme slovo nášho Boha počúvali, poslúchali a na jeho základe žili. Vieme, že si Radcom a Tešiteľom, preto veríme, že zo svojej milosti vykonáš viac, ako prosíme alebo rozumieme, a to preto, lebo Trojja moc pôsobí v nás. Pomôž nám, aby sme boli chrámom Trojho prebývania teraz i naveky.

Ján 16:8-11 „*A keď Duch príde, poučí svet: o hriechu, spravodlivosti a súde. O hriechu – že neveria vo Mňa, o spravodlivosti – že idem k Otcovi a viac ma nevidia, o súde – že knieža tohto sveta je už odsúdené*“.

Požehnanie v dare Ducha svätého je nielen v tom, čo dáva, ale aj v tom, čo berie. Úlohy Ducha svätého sú naozaj širokospektrálne a majú taký záber, že ich nikdy nemôžeme vystihnúť, pochopiť ani si ich nemôžeme dostatočne všímať. Ale ak už vidíme prácu Ducha, tak určite v jej pozitívnej forme: teda to, čo nám Duch dáva. Menej si všímame to, čo nám berie a ak: tak to neberieme ako požehnanie a dobro, ale skôr to vnímame ako ublíženie, Božiu pasivitu alebo dokonca vyslovene to mnohí berú ako Boží boj proti nim.

Lenže ono je to tak: že **Pán Boh nám dáva aj vtedy, keď nám berie**, pretože niekedy treba náš život totálne premeniť a to sa bez „neporiadku“ nezaobíde. Je to ako doma: aby bol poriadok, musí byť najprv neporiadok. Preto **Duch Boží prichádza robiť revíziu do života každého z nás** – čo samozrejme so sebou obnáša aj zmenu nášho charakteru a tá niekedy bolí a musí prejsť tlakom križa, aby Pán Boh dosiahol svoj cieľ. **Duch Boží prichádza robiť revíziu aj do cirkvi** – lebo hoci spolu vyrastá kúkoľ a pšenica, občas ich Pán Boh už v tomto svete jasne zadefinuje a cez pokúšanie, víťazstvá a prehry, robí poriadok v spoločenstve tých, ktorí veria v Ježiša Krista. A samozrejme **Duch Kristov robí revíziu aj v tomto svete** a to v troch oblastiach: hriechu, spravodlivosti a súde.

1. Duch svätý poučí svet o hriechu – že neverí v Ježiša Krista:

čakali by sme, že Duch Pána Ježiša bude usvedčovať svet z morálneho hriechu. A tých je teraz naozaj neúrekom: od nenávisťi, cez voľné vzťahy, až po krádeže a vraždy. Keby Duch mal niečo vyčítať svetu, určite by toho bolo mnoho (a to aj v cirkvi). Lenže Boh nejde po povrchu, ale prechádza až k podstate problému a preto pouča svet o tom zásadnom hriechu a to je pýcha. Tento hriech totiž učí človeka, že Boha nepotrebuje a preto v Neho neverí. **Pravou podstatou hriešneho spôsobu sveta je práve odmietnutie, uzavretosť, nedôvera a nevera voči Bohu, Jeho slovu, Jeho skutkom** - toto je pravá podstata všetkých hriechov.

Biblia predpokladá, že všetky hriechy v konečnom dôsledku vychádzajú z pýchy. Musíme si však v pokore sklopit' oči aj my, cirkevníci, pretože aj my sme – hoci sme uverili v Ježiša Krista – občas pyšní. *Hoci vieme, že On je našim Spasiteľom, chceme sa zachrániť sami a myslíme si, že nie sme až takí zlí ako iní alebo že konáme všetko správne a tak, ako to od nás Pán Boh požaduje. Dokonca aj svoju vieru prezentujeme ako silnú, stabilnú a pevnú. Toto všetko v nás hovorí pýcha. Lebo pokorný človek si uvedomuje, že je najhorší z hriešnikov (ako to vyznáva o sebe Pavol), že nekoná, čo chce, ale robí, čo nechce a že vo všetkej svojej viere, musí stále iba vyznávať: „verím, Pane, pomôž mojej nevere“.*

Duch svätý svet, ale aj nás učí ho hriechu: tým najväčším je nedôvera voči Pánovi Ježišovi, ktorá vychádza z našej pýchy. **Kiežby nás Duch viedol k pokore a tým aj ku viere a vyznávaniu Božieho Syna.**

2. Duch Boží poučí svet o spravodlivosti – že Ježiš išiel k Otcovi:

čakali by sme, že Duch Pána Ježiša bude svet poučať o morálnej spravodlivosti. Že bude hovoriť, čo je zlé a čo dobré, čo sa má a čo nemá robiť. Vnímame totiž spravodlivosť zo strany morálky a správnych skutkov. Lenže Pán Ježiš pošle svojho Ducha nie preto, aby svetu prikazoval a zakazoval, čo má robiť, ale preto, aby oslávil Pána Ježiša Krista a tým ukázal všetkým ľuďom, že Ježiš je Boh, pred ktorým sa raz skloní každé koleno. Spravodlivosť pochádza práve z toho, že Ježiš je jej zdrojom a meradlom. Keby žil na tomto svete a bol by iba človekom, nemal by voči nám žiadnu výhodu, ale tým, že **odišiel z tohto sveta a je znovu oslávený v nebi, pri svojom Otcovi, získal späť slávu, ktorú obetoval kvôli nám príchodom na túto zem.**

Ježiš ako oslávený Pán má moc vládnuť nad každým a nad všetkým. Ale zároveň môže demonštrovať svoju moc a tiež spájať ľudí. Na to aj my, v cirkvi, zabúdame. *Zabúdame si pripustiť, že nemáme na všetko patent, že sme len správcami – aj to nebudnými - darov, ktoré sme dostali v Duchu svätom. Žijeme, akoby Pán Ježiš nad nami nekráľoval a akoby nemal moc nad našim životom, nad svetom. Tiež si v cirkvi uzurpujeme právo hovoriť, kto je čoho hodný a kto kam smie či nesmie. Lenže ten, kto si uvedomuje, že má nad sebou Pána sa učí odovzdávať všetko do Jeho rúk a vie, že v konečnom dôsledku každý prijme odplatu za to, ako konal v tele. Ten, kto je presvedčený o tom, že Kristus kráľuje, sa díva na všetko Jeho očami a hľadá spôsob, ako Boha vyvýšiť vo svojom živote.*

Duch Boží svet, ale aj nás učí o spravodlivosti: aby sme pochopili a rešpektovali, že Ježiš je nám blízky, ale nestráca nič zo svojej slávy. **On vládne teraz a raz bude aj naveky v Jeho kráľovstve. Táto myšlienka má inšpirovať aj náš každodenný život.**

3. Duch Ježiša Krista poučí svet o súde - že knieža tohto sveta je už odsúdené: znovu by sme možno (nepoznajúc celý text) predpokladali, že Pán Ježiš posielal svojho Ducha, aby súdil tých, ktorí v Neho neveria a ktorí Ho neposlúchajú. Lebo je ľahké hnevať sa a súdiť tých, ktorí nekonajú dobro. Ale Ježiš tu hovorí o súde nad Diablom, Jeho aj našim nepriateľom. Pretože z neho pochádzajú všetky pokušenia, ktorým my, ľudia, nevieme odolať a konáme tak na základe toho, čo máme v srdci, ale na čo nás upozorní práve satan. Pán Ježiš sa s ním už vyrovnal. **Na kríži bol vyvýšený a oslávený, čo potvrdil prázdny hrobom. No zároveň na kríži bol vyneseny súdny výrok nad svetom bez Boha a nad diablom.**

Potrebujeme poučenie Ducha Božieho o tom, že satan je už porazený. Svet to potrebuje preto, lebo si myslí, že je s ním všetko v poriadku, že si treba život užít' a nebrať ohľad na to, že je tu niekto, kto posúdi náš život. My potrebujeme vedieť, že satan je porazený, pretože občas – hlavne v čase zloby – na to zabúdame a myslíme si, že je neporaziteľný a že on je tým skutočným vládcom nad svetom. Satanovi presne o to ide, aby sme pochybovali o Ježišovej sláve a o diablovej porážke. Chce, aby sme si mysleli, že svet je na tom lepšie ako my. Nie je to tak: diabol je už odsúdený a s ním každý, kto neuveril v Syna Božieho.

Boží plán je jasný od samého začiatku: zachrániť tých, čo veria, lebo tým pádom sa chcú dať zachrániť a túžia po tom – a odsúdiť tých, čo neveria, lebo oni nechcú byť zachránení. **Diabol je porazený a jediný Pán je Ježiš Kristus – to nás učí a pripomína nám to Jeho svätý Duch. Nemali by sme na to zabúdať.**

Práca Ducha svätého prebieha v dvoch základných formách: **v pozitívnej** - On nám dáva svoje dary, pokoj, pripomína dielo Ježiša, pomáha nám modliť sa... ale aj **v negatívnej** – usvedčuje nás z hriechu, pripomína, že máme nad sebou Pána, ktorému sa budeme zodpovedať, a prízvukuje nám, že diabol je už porazený. Je len na nás, či chceme patriť k víťazom alebo porazeným, či chceme počuť pozitívnu alebo negatívnu správu. Kiežby sme Duchu dovolili pripraviť nás už dnes na život večný. Amen.